

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCXXVI. De Filio Reguli sanato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

MEDITATIO CCXXVI.

De Filio Reguli sanato.

Joan. 4.

PUNCTUM I. *Post duos autem dies exiit inde (de Sichar civitate Samariæ) & abiit in Galilæam. Ipse enim IESVS testimonium perhibuit: quia Propheta in sua patria honorem non habet (ideo enim abiit in reliquam Galilæam, relicta urbe Nazareth, ubi fuerat educatus: ut dicitur Matth. 4. v. 13.) Cum ergo venisset in Galilæam, exceperunt eum Galilæi; cum omnia vidissent, quæ fecerat Ierosolymis die Festo: & ipsi enim venerant die Festo. Venit ergo iterum in Cana Galilææ, ubi fecit aquam vinum. Et erat quidam Regulus (id est, Præfectus, vel præcipuus quispiam minister Herodis Antipæ, in Galilæa Tetrarchæ, vulgò autem Regis appellati.) cuius filius infirmabatur Capharnaum (in urbe Capharnaum) hic cum audisset, quia IESVS adveniret à Iudæa in Galilæam, abiit ad eum, & rogabat eum, ut descenderet, & sanaret filium ejus: incipiebat enim mori. Dixit ergo IESVS ad eum: nisi Signa & Prodigia videritis, non creditis. à v. 43. Ex his verbis pro ordine & serie historiæ Evangelicæ relatis, ultima maximè notanda sunt, & ex ijs considerandum, quomodo Christus Regulum propter Fidei imperfectionem (quia non credit, etiam ab absente filium sanari posse) saluberrima reprehensione exceperit; & quomodo Regulus non obstante officij sui Dignitate, humiliter sine indignatione, sine negatione vel excusatione objectæ incredulitatis, sine contradictione, vel oblocutione objur-*

B 4

gatio-

gationem illam admiserit. Disce ergo ab ipso, quomodo ex ore Superiorum defectuum tuorum reprehensiones excipere, eaque pro summo beneficio habere, atque ex illis emendari debeas: sicut Regulus ille, ut patebit, beneficium expertus, & emendatus est. Hinc etiam colligendum est, quantum sit Beneficium DEI, si propter tuos defectus, & imperfectiones interiùs in animo tuo reprehendaris, & mox angaris. Hinc David ait Ps. 118. v. 71. *Bonum mihi quia humiliasti me, ut discam iustificationes tuas.* Contra quantum sit damnum, ac supplicium, si veluti ægrotus depositus, ac inobediens Medico, deseraris; sicut de Populo Israëlitico dicit DEVS Ps. 80. v. 13. *Et dimisi eos secundùm desideria cordis eorùm; ibunt in adinventionibus suis.* Rationem addidit v. 12. præcedenti. *Et non audivit Populus meus Vocem meam; & Israël non intendit mihi.*

PUNCT. II. Humiliter audita reprehensione Christi, dicit ad eum Regulus: *Domine, descende prius, quàm mortatur filius meus.* Dicit ei IESVS: *Vade, filius tuus vivit.* Credidit homo sermoni, quem dixit ei IESVS, & ibat. v. 49. & 50. Ecce præmium Constantiæ in Oratione, non mox exauditâ, sed cum specie repulsæ rejectâ! Ecce fructum patienter toleratæ reprehensionis! DEVS enim dedit, quod rogatus fuit: Regulus emendavit id, propter quod fuit reprehensus. Diligenter etiam notandum est, quòd, licet Christus solùm dixerit: *Filius tuus vivit;* Regulus tamen rectè crediderit, illum non solùm vivere, sed sanum vivere: nam vivere, & non sanum vivere, etsi non sit idem ac mortuum esse, est tamen idem ac mori. Sic etiam vivere, & non sanctum vivere, est idem

idem ac mori, sive, ac proximum esse peccato mortali: propter hujus proximum ac certum periculum homini tepido dici potest, quod S. Joan. Apoc. 3. v. 1. DE I nomine scribere iussus est Angelo, id est, Episcopo Ecclesiæ Sardis: *Scio opera tua, quia nomen habes, quòd vivas; & mortuus es. Esto vigilans, & confirma cetera, quæ moritura erant: non enim invenio opera tua plena coram DEO meo.*

PUNCT. III. *Iam autem eo descendente servi occurrerunt ei, & nunciaverunt, dicentes: quia filius eius viveret. Interrogabas ergo horam ab eis, in qua melius habuerit. Et dixerunt ei: quia heri horà septimà (apud nos est prima post meridiem) reliquit eum febris. Cognovit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei IESVS: filius tuus vivit. Et credidit ipse, & domus eius tota.* à v. 51. Sicut Miraculum est motivum impellens ad credendum DEO, sic Beneficium est motivum ad amandum DEVM. Pudeat ergo te, quòd unicum Miraculum homini Regulo, & toti familiæ ejus suffecerit, ad fidem non tantum inchoatam, qualem primò habuit, sed ad perfectam; & tamen tot Beneficia (quæ ad mentem breviter revocabis) tibi nondum suffecerint ad perfectam ac stabilem DEI Charitatem, à tota tua domo sive familia omnium potentiarum Animæ tuæ exhibendam: has enim potentias nomine totius domus etiam intellexit Isaias. c. 38. v. 1. quando

Ezechiæ dixit: *Dispone domui tuæ, quia morieris tu, & non vi-*
ves.

✠

B 5

MEDI-